№ 82. Poniedziałek 8. Kwietnia 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inserсya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Francya. — Włochy.— Rosya i Królestwo Polskie. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 7. kwietnia. Deputowanymi na sejm krajowy obrani zostali dalej:

Z wielkich posiadłości gruntowych.

W Samborze: Alexander hrabia Fredro, właściciel dóbr.
Dr. Ludwik Dolański, były adwokat i właściciel dóbr.
Henryk Janko, właściciel dóbr.

Z miast zaś:

We Lwowie: Marek Dubs, właściciel realności i fabrykant likierów we Lwowie;
Dr. Franciszek Smolka, adwokat krajowy we Lwowie i właściciel dóbr;
Dr. Floryan Ziemiałkowski, koncypient adwokatury we Lwowie, i
Hr. Alexander Borkowski, właściciel dóbr.

W Tarnopolu: Dr. Felix Reyzner, adwokat w Tarnopolu.

Sprostowanie: W ogłoszonych dotąd spisach deputowanych zaszły następujące pomyłki: W okręgu wyborczym Stryja obrały gminy wiejskie ks. Mikołaja Ustyanowicza, gr. kat. plebana nie ze Stawska, lecz ze *Sławska*. — W okręgu wyborczym Limanowy Wojciecha Zellcka, kmiecia nie ze Zmiancy, lecz z *Zmiąca*. — W okręgu wyborczym Tyśmienicy Michajła Hrycaka nie ze Zakrzawy, lecz z *Zakrzewcza*. — Miasto Brody obrało nie Majera Kalliera, lecz *Kallira*. — Właściciele dóbr w Sanoku obrali Alexandra Dobrzańskiego, gr. kat. plebana nie z Jurowy, lecz z *Jurowiec*.

Obwieszczenie.

Ponieważ hrabia Alexander Dunin Borkowski zrzekł się wyboru na deputowanego sejmu krajowego, który padł na niego w klasie wyborców wielkich posiadłości gruntowych w brzeżańskim obwodzie wyborczym, przeto zarządza c. k. prezydyum Namiestnictwa nowy wybór w rzeczonym obwodzie wyborczym i naznacza na ten wybór dzień 12. b. m.

Co się niniejszem stosownie do §. 20 ustawy wyborczej podaje do wiadomości uprawnionych wyborców.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.
Lwów, 7. kwietnia 1861.

C. k. Namiestnictwo nadało opróżnioną posadę nauczyciela przy głównej szkole w Kentach nauczycielowi pobierającemu mniejszą płacę przy tej samej szkole *Janowi Gajewskiemu*.

Lwów, 6. kwietnia 1861.

Wiedeń, 5. kwietnia. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XVII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 39. Cesarskie rozporządzenie z 26go marca 1861 względem przyjmowania na nowo wpłat w monecie brzęczącej w Królestwie Lombardo-weneckiem.

Nr. 40. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 29. marca 1861, względem uwolnienia wydziałów sejmowych od opłaty portoryi.

Z tym zeszytem wyszedł zarazem i został rozesłany *rejestr osnowy* wydanych w miesiącu marcu 1861 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Sprawy krajowe.

(Rozporządzenia policyjne.)

Lwów, 7. kwietnia. Dnia dzisiejszego porozlepiano w mieście naszem następujące dwa obwieszczenia c. k. dyrekcyi policyi.

I.

Wysokie c. k. ministeryum stanu postanowiło uchwałą z dnia 27. marca r. b. do liczby 1823 M. St. w porozumieniu z wysokiem ministeryum policyi: że — ponieważ celem publicznych zgromadzeń wyborczych jest porozumienie się uprawnionych wyborców względem mających się przedsięwziąć wyborów gminnych lub sejmowych, a ten cel przez dopełnienie wyborów osiągniętym został — dalsze zgromadzenia gminnych i sejmowych wyborców na tak długo miejsca mieć nie mogą, dopóki ciż urzędownie do nowej czynności wyborczej wezwanymi nie zostaną.

Postanowienie niniejsze podaje się w skutek rozporządzenia wysokiego c. k. prezydyum Namiestnictwa z dnia 2. kwietnia r. b. liczba 3257/pr. do publicznej wiadomości.

C. k. Dyrekcya Policyi.
Lwów, dnia 5. kwietnia 1861.

Hammer,
c. k. radca rządowy i dyrektor policyi.

II.

Stosownie do reskryptu wysokiego c. k. prezydyum Namiestnictwa z d. 30. marca b. r. do l. 302, ogłasza się niniejszem: iż wszelkie polityczne demonstracye jakiego bądź rodzaju, noszenie kokard żałobnych — polskich orłów — trójkolorowych wstążeczek do zegarków, takichże krawatek, kokard lub fontaziów — tudzież noszenie lasek z toporkami i tak zwanych buzdyganów — lub innych podobnych oznaków politycznych, jak najsurowiej są zakazane, i że każdy, zakaz ten przekraczający, na drodze policyjnej do odpowiedzialności będzie pociągniętym.

C. k. Dyrekcya Policyi.
Lwów, 5. kwietnia 1861.

Hammer,
c. k. radca rządowy i dyrektor policyi.

(Nowiny dworu. – Mianowania. – Otwarcie sejmu w Wiedniu. — Lord Elgin w przejeździe. — Doniesienia z Kroacyi — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 5. kwietnia. Jego c. k. apostolska Mość raczył wczoraj przed południem udzielać licznych audyencyi prywatnych.

— Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 3. kwietnia b. r. mianować:

Starostą księstwa Styryi właściciela dóbr *Karola hr. Gleispach*, jego zastępcą właściciela dóbr *Maurycego Kaisersfeld*.

Starostą księstwa Krainy deputowanego stanów *Antoniego br. Codelli*,

jego zastępcą właściciela dóbr dr. *Karola Wurzbach*.

Prezydentem sejmu w Dalmacyi adwokata dr. *Spirydyona Petrovich*, a

jego zastępcą podestę w Spalato dr. *Antoniego Bajamonti*.

— Ministeryum sprawiedliwości przydzieliło prokuratora państwa *Alojzego Jambois* w Czerniowcach na jego prośbę do gremium krajowego sądu w Czerniowcach, a radcę obwodowego sądu *Józefa Piątkowskiego* w Tarnopolu mianowało radcą krajowego sądu w Czerniowcach.

— *Pesth-Ofner Ztg.* donosi: Jego c. k. Apost. Mość mianował najłaskawiej najwyższem postanowieniem z 29go marca b. r. prezydentem król. węgierskiej tabuli septemwira Stefana Melczer Kellemes;

duchownymi asesorami:

kanonika przy Erlauskiej kapitule metropolitalnej Gabryela Mariassy, i

kanonika przy Kalockiej kapitule metropolitalnej Józefa Kowałs;

na Baro Tabulae:

barona Antoniego Nyari i król. węgierskiego radcę namiestnictwa barona Alexandra Apór; następnie potwierdził mianowanie adwokata w Steinamanger Baltazara Horwath protonotaryuszem sądu krajowego.

— *Gazeta wied.* podaje następujący program otwarcia sejmu w Wiedniu:

W sobotę dnia 6. kwietnia 1861 o dziesiątej godzinie zrana będzie odprawione w kościele św. Szczepana solenne nabożeństwo na otwarcie sejmu, na które zaprasza się panów deputowanych.

Otworzenie sejmu nastąpi potem o godzinie dwunastej w sali posiedzeń w ratuszu, przy *Herrengasse* nr. 30.

Panowie deputowani przy wnijściu do sali posiedzeń wykażą się swemi certyfikatami.

Biletów wstępnych na miejsca przeznaczone dla ciała dyplomatycznego, publiczności i dziennikarzy, można dostać w biórze prezydyalnem od godziny dziesiątej zrana do drugiej po południu w ratuszu.

— Lord Elgin bawi od kilku dni w Wiedniu w powrocie do Anglii. Dnia 4. była na cześć jego uczta dworska w apartamentach cesarskich, na którą byli także zaproszeni: angielski ambasador lord Blomfield, ministrowie hr. Rechberg, Schmerling, hr. Szecsen i wiele innych znakomitych osób.

— Donoszą telegrafem do *O. u. W.* z Nowego Sadu pod dn. 3. kwietnia:

Na dzisiejszem posiedzeniu kongresu narodowego wybrano komitet z czternastu członków, któremu polecono sformułować życzenia narodu i wypracowany odpowiedni projekt przedłożyć kongresowi.

Ost und West podaje następujące telegramy prywatne:

Nowy Sad, 3. kwietnia. Deputowanego na kongres z Kikindy *Stojanovica* i jego służącego zastrzelił dziś zrana jego gospodarz *Schober* browarnik z Karlowic. Złożono natychmiast mieszaną komisyę śledczą.

— *4. kwietnia.* Stojanovic żyje jeszcze, ale bez nadziei. Raniony jest dwoma strzałami w piersi.

Hiszpania.

(Doniesienia z Madrytu.)

Madryt, 22. marca. *Epoca* podaje następujące doniesienie: „Pewna część prasy starała się przedstawić wcale z niedokładnością, jak Hiszpania postąpi sobie względem proklamacyi, która Wiktora Emanuela obwołała Królem Włoch. Pewne dzienniki oświadczają z największą pewnością, że Hiszpania nigdy nie uzna tego stanu rzeczy; inne zaś utrzymują, że domysły tego rodzaju nie mają żadnej podstawy, i dają do zrozumienia, że uznanie jest już niewątpliwie postanowione itd. Nie jesteśmy przypuszczeni do tajemnic rządowych, ale oglądając się na przyszłość łatwo zgadnąć możemy, jaką będzie w tym względzie polityka Hiszpanii. Wielkie wypadki włoskie wymagają potwierdzenia Europy, a stopień, który Hiszpania zajmuje na mocy traktatów kongresu europejskiego i swojej przeszłości, nie pozwala jej odłączyć się od polityki, jakiej trzymają się inne wielkie mocarstwa. W tej chwili nie jest to dla nas kwestyą sporną; owszem mamy to mocne przekonanie, że rząd sardyński nie myśli zapuszczać się w żadne starcia dyplomatyczne, które stałyby się udziałem nietylko Hiszpanii, lecz także Francyi, Rosyi, Prus i prawie wszystkich mocarstw europejskich. Jeżeli Francya w krótkim czasie nie rozpocznie wojny, to bez wątpienia pomimo wszystkich swoich nadaremnych usiłowań weźmie inicyatywę, aby zgromadzić kongres, na którym międzynarodowe prawo europejskie na nowo moc swoją odzyska.

Francya.

(Złożenie zwłok Napoleona I. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 2. kwietnia. Dziś o godzinie 2giej po południu odbyło się złożenie zwłok Napoleona I. do sarkofagu porfirowego pod kopułą domu inwalidów. O tej godzinie przybył Cesarz, Cesarzowa i następca tronu, jako też książę Napoleon i inni członkowie cesarskiego domu. Kardynał arcybiskup Paryża odprawił nieszpory, poczem 24 stugwardzistów poniosło trumnę z kaplicy ś. Hieronima, gdzie stała od r. 1840, do nowego monumentu. Insignia nieśli marszałkowie Randon, Vaillant i Magnan. Książę Cambacérès, wielki mistrz ceremonii, prowadził orszak; inwalidzi tworzyli szpaler. Zwłoki Napoleona I. pozostają w domu inwalidów. Inni członkowie cesarskiej familii będą chowani w nowo wymurowanym grobie w St. Denis.

— *Monitor* donosząc o mowie lorda Palmerstona, którą miał w Tiwerton z okazyi ponownego jego wyboru na członka izby niższej, tak się wyraża o tem, co ten doświadczony mąż stanu rzekł o obecnem położeniu politycznem w Europie:

Nikt nie zaprzeczy lordowi Palmerston wielkiego doświadczenia i głębokiego poglądu politycznego. Pewność, z jaką przemawiał, że obecne zawikłania europejskie dadzą się rozwiązać na drodze spokojnego porozumienia silnie popiera nadzieję, że pokój rzeczywiście będzie utrzymany w Europie.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Wypadki dzienne. — Doniesienia z Rzymu. — Wypłata kuponów. — Parowiec Ercole. — Podział prowincyi południowych. — Reklamacya jenerała Bosco.)

Sardynia. Przytaczamy, mówi *Gaz. wied.*, nową korespondencyę *Gazety kolońskiej* z Turynu z 26. marca, która się rozpisuje nad znamionami zaczepnych kroków Austryi i tłumaczy tem wyprawienie korpusu Cialdiniego nad Mincio — zupełnie ta sama wiadomość, którą z Turynu przesłano do Paryża. Jednak korespondent *Gazety kolońskiej* dodaje:

„Ja sądzę, że wiadomość ta puszczona jest w obieg więcej dlatego, ażeby wzmocnić zaufanie ludności, niż żeby się istotnie obawiano ataku ze strony Austryi. Wiedzą to w Wiedniu tak dobrze jak tutaj, że na przypadek ataku ze strony Austryi, pospieszyłaby Francya znowu w pomoc Włochom. Garibaldi wyraża się z wielkiem uznaniem o polityce rządu, a rząd pokłada wielką wagę w zaspokojeniu Garibaldego; ratyfikował uczynioną przez dyktatora panom Lemmi i Adami koncesyę na południowo-włoskie koleje żelazne. Roboty rozpoczną się za trzy miesiące, a państwo gwarantuje minimum 5 od sta."

Z Medyolanu donoszą o aresztacyi jenerała i kilku innych wojskowych: agitować mieli za Jego Mością Królem Franciszkiem II. Aresztowano także jednego Niemca. Słowo szpieg, które podczas aresztacyi wymówiono, obudziło zaciekłość w pospólstwie, które rzuciwszy się nań, wyłupiło mu wyraźnie jedno oko z głowy. Nieszczęsny miał już zginąć z ciężkiego skaleczenia.

— Hr. Cavour oświadczył, jak wiadomo, że bez zezwolenia Francyi nie wkroczy do Rzymu; lecz oznajmił zarazem, że nie zmienia w niczem swego programu politycznego, i mówił o zajęciu Rzymu, jako o rzeczy pewnej. *Gazeta pruska* w następujących słowach kreśli wrażenie, które mowa ta sprawiła w Rzymie.

Francya i tym razem także nie założyła wyraźnego veto, lecz zachowała się w swem pośredniczącem stanowisku, aby zapewnić ile możności niezawisłość Papieża. Ta niezawisłość nie ma jednak nic spólnego z władzą świecką, co jak się zdaje zgadza się także ze zdaniem rządu francuskiego. Zachodzi jeszcze ważne pytanie, w jaki sposób załoga francuska ustąpi miejsca Piemontanom, lecz w Paryżu ogólne jest przekonanie, że Włosi już tem samem wiele zyskali, że obadwa rządy zgodziły się już w poglądzie swoim co do głównej rzeczy w tej kwestyi. Iż w Neapolitańskiem ciągle jeszcze należy się obawiać rozruchów, a załoga francuska w Neapolu przyczyniłaby się w wysokim stopniu do uspokojenia umysłów, rząd francuski ma zatem zamiar wysłać jeszcze jednę dywizyę do Rzymu. Mylą się jednak ci, którzy mniemają, że powiększenie załogi w Rzymie jest skazówką nieporozumień z rządem sardyńskim. Dosyćby było dla Francyi mieć tylko jednę kompanię wojska załogą w Rzymie, aby Piemont nie odważył się tam wkroczyć bez poprzedniego porozumienia się. Francya wzmacnia załogę raczej, aby utłumić zabiegi rewolucyjne, czemuby może Piemont nie podołał. Na zarzut, że mogłoby to być przekroczeniem zasady nieinterwencyi, rząd ma w pogotowiu teoryę, dawniej już wynaleziona w gabinecie wielkiego męża stanu. Francya, odpowiedzą, wzbrania sobie i innym wszelkiej interwencyi na niekorzyść zjednoczenia Włoch, a zatem interwencya Francyi przeciw rewolucyi i temu wszystkiemu, coby się sprzeciwiało temu zjednoczeniu, nie nazywa się interwencya.

— Donoszą z Medyolanu do gazety tryestskiej pod dniem 27. marca co następuje:

Znaczne siły wojskowe koncentrują nad Padem i Mincionem. Główna kwatera armii lombardzkiej ma być wkrótce przeniesiona do Brescyi. — Dowództwo obejmie Cialdini. Nad Padem będzie dowodził Lamarmora z główną kwaterą w Bononii. Pierwsza linia obronna od Pawii uzbrojona ciężkiemi działami. Druga linię fortyfikują dniem i nocą przy pochodniach. Wiele gmin oddało dzwony kościelne, aby je przelać na działa.

Państwo kościelne. Listy z Rzymu z dn. 26., które 30. marca wieczorem nadeszły do Marsylii donoszą: Mało cudzoziemców przybyło na wielki tydzień do Rzymu. Jenerał Goyon zarządził w niedzielę palmową wojskowe środki ostrożności, aby zapobiedz ogłoszeniom zjednoczenia. Dnia 25. udał się Papież pieszo wśród tłumów ludu na przechadzkę na Pincio. Zaczęto składki aby księciu Napoleonowi złożyć jaki dowód wdzięczności za jego mowę. Policya wydaliła adwokata Ricci i lekarza Pantaleone. Pantaleone był wybrany w mieście Macerata na członka do parlamentu włoskiego; rzymska policya zostawiła mu do wyboru, albo zrzec się zasiadania w parlamencie, albo widzieć się zagrożonym wydaleniem z Rzymu.

— Do dziennika *Monde* piszą z Rzymu pod dniem 23. marca: „Z pozwolenia danego rozkazem dziennym ministra korzystało 30 zuawów na 809, i ci wzięli abszyty. To pozwolenie rozciąga się także na Niemców, a z tych pozostało tylko 13 na 233; pozostałych posłał rząd papieski do Tryestu statkiem umyślnie najętym."

— Donoszą z Rzymu do Marsylii telegrafem pod d. 26. marca: Wysłano ztąd do Umbryi oddział huzarów francuskich. Lekarz dr. Pantaleone wydalony z Rzymu. Miasto Macerata wybrało go deputowanym do parlamentu włoskiego. — Władza tutejsza zostawiła mu do woli odrzucić wybór, albo opuścić Rzym.

— *Giornale di Roma* z 27go marca donosi urzędownie, że wydano potrzebne rozporządzenie, ażeby bez przeszkody odbywała się za granicą wypłata przypadających na dniu 1. kwietnia 1861 kuponów pożyczki papieskiej z 18. kwietnia 1860. Podobnież dnia 1. kwietnia zacznie się wypłata przypadłych odsetek przynależnym kasom w Rzymie i na prowincyi.

Neapol. Wszystkie poszukiwania za parowcem „Ercole", który zaginął płynąc z Palermu do Neapolu okazały się podług turyńskiej *Gazzetta di Popolo* nadaremne. Parowiec „Generoso" powrócił 19. z. m. do Neapolu po równie dokładnych jak nadaremnych poszukiwaniach na brzegach neapolitańskich i liparyjskich. Ani śladu rozbicia. Jest obawa, czy parowiec nie spalił się lub nie zatonął na pełnem morzu. Ośmdziesiąt osób znajdowało się na jego pokładzie. Pomiędzy podróżnymi był także podpułkownik Nievo, który miał przy sobie wszystkie rachunki administracyi Garibaldego od 2. czerwca do 31 grudnia 1860.

— *Gazzetta ufficiale d'Italia* podaje dekret dla namiestnictwa w Neapolu, na mocy którego prowincye południowo-włoskie będą podzielone na cztery departamenta.

— Jenerał Bosco umieścił w *Journal des Debats* następującą reklamacyę, prostującą rozpowszechnioną wiadomość, jakoby zamierzał wstąpić w służbę piemoncką:

„Jestem w Rzymie. Doznaję przychylnych względów Jego królewskiej Mości Franciszka II. i nie zamierzam wcale wstepować w służbę rządu, przeciw któremu walczyłem.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Zbiegowiska uliczne. — Komitet kaliski. — Deputacya włościan. — Wiadomości bieżące.)

Dnia 30go b. m. zgromadziło się w Kaliszu, pisze *Gazeta wiedeń.*, około 3000 ludności przed domem starosty obwodowego, zrobili mu kocią muzykę, i powytłukali okna miotając najdotkliwsze obelgi. Starosta uciekł furtką z dziedzińca do rosyjskiego pułkownika korpusu kadetów. Gorszego losu doznał jeden z jego podwładnych urzędników. Tłum wdarł się do pomieszkania tego urzędnika, i przyciągnął go do okna, aby pokazać stojącym na ulicy. Poczem wytłuczono wszystkie okna i zbiegowisko ruszyło dalej do naczelnika trybunału, gdzie także wytłuczono wszystkie okna w wielkim gmachu i do nadzorcy szkół, aby powtórzyć to samo. Wojsko przywróciło spokojność.

W Kaliszu utworzył się komitet złożony z 24 osób, częścią mieszkańców miasta, częścią obywateli z okolicy, aby utrzymać spokój i porządek. W komitecie zasiada między innemi hrabia Potworowski, kilku adwokatów i kilku znakomitszych członków gminy izraelickiej. Prezesem obrany jednogłośnie ksiądz Kobylański. Po dzień 2. kwietnia spokojność nie była ponownie zakłócona i zdawało się, że już nie będzie więcej, co jednak według najnowszych telegramów nie potwierdziło się.

Petersburg. 25go marca. *Journal de St. Petersbourg* donosi: Gdy wczoraj (w niedzielę) w południe jechał Cesarz z W. księciem następcą tronu z pałacu zimowego, aby się udać na paradę wystąpiła z tłumów ludu deputacya robotników i włościan, i w prostych ale serdecznych słowach wyraziła Jego ces. Mości swoje podziękowanie za zniesienie poddaństwa. Cesarz odpowiedział, że emancypacyę rozpoczął jeszcze Jego dostojny Ojciec z szczególniejszą gorliwością; napominał do życia chrześciańskiego, uczciwego, porządnego, iż tylko takie, daje uczuć błogosławieństwo wolności. Donośne okrzyki radości, które wydawały tłumy ludu zgromadzonego na drodze, rozlegały się długo w około Cesarza.

— Jak donosi *Independance* nastąpi w Petersburgu znaczna zmiana ministrów. Tylko książę Gorczakow minister spraw zagranicznych, Murawiew minister dóbr skarbowych, hrabia Adlersberg minister cesarskiego dworu pozostaną na swych posadach. Ministra spraw wewnętrznych Łanskoj zastąpi dotychczasowy jego adjunkt radca stanu Miljutyn, a brat jego ma zostać ministrem wojny. Książę Oboliński należący do świty Wielkiego księcia Konstantyna wstąpi także do gabinetu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 4. kwietnia. Magnaci uchwalili na konferencyi u hr. Szczepana Karolyi zjechać na otwarcie sejmu do Budy.

Peszt, 5. kwietnia. Otwarcie sejmu nie jest jeszcze naznaczone; między deputowanymi panuje wielkie wzburzenie. Wiadomo, że mowa zagajna hrabiego Apponyi nie jest jeszcze potwierdzona, a Apponyi oświadczył, że w razie nieprzyjęcia jej ustąpi z urzędu. Co chwila oczekują tu telegraficznej wiadomości z Wiednia z potwierdzeniem mowy.

Peszt. 5. kwietnia wieczorem. Osobny dodatek dziennika *Sürgöny* donosi na podstawie otrzymanej właśnie z Wiednia depeszy, że sejm będzie otwarty jutro 6go o godzinie 12tej w południe na zamku król. w Budzie. O godzinie 11tej będzie tam uroczyste nabożeństwo.

Fiuma, 5. kwietnia. Na wczorajszej kongregacyi komitatowej odczytano telegram z Zagrabia z doniesieniem, że rada gminna w Zagrabiu postanowiła wysłać deputacyę do Wiednia z prośbą o usunięcie pułku Arcyksięcia Szczepana, ponieważ kilku żołnierzy znieważyło herb narodowy, i uprasza kongregacyę fiumeńską, ażeby tę uchwałę poparła telegrafem.

Tryest. 4. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu rady gminnej obrany został podestą radca wyższego sądu krajowego Stefan Conti.

Paryż. 4. kwietnia. *Patrie* zapewnia, że dywizya floty angielskiej odpływa z Malty do Wysp Jońskich, gdzie wzmaga się agitacya.

Paryż, 5go kwietnia wieczorem. Dzisiejsza *Patrie* pisze: Cesarz wierny swej polityce włoskiej, dalekiej zarówno od ambicyi familijnej jak od zdobyczy, pisał list do Murata, w którym gani manifest tego księcia. W Tulonie spuszczono z warsztatu pancerną fregatę „Invincible“.

Turyn, 4 kwietnia. Słychać, że nieprawne werbunki mają być surowo zakazane.

Medyolan, 5. kwietnia. Dzisiejsza *Perseveranza* podaje następujące szczegóły z ostatniego posiedzenia izby deputowanych w Turynie: *Ferrari* oskarża rząd, że nie umiał w południowych prowincyach zaszczepić miłości i utrzymać bezpieczeństwa publicznego. Przymierze z Francyą jest jedynem zaspokojeniem, a przecież przemawiała Francya za utworzeniem dwóch państw we Włoszech; jeżli zniechęcenie potrwa dłużej, można obawiać się przywrócenia państwa Joachima Murata. Ferrari proponuje śledztwo parlamentarne, by poznać potrzeby ludów, które są zniechęcone i tylko przemocą dadzą się utrzymać w spokoju. Jedynym środkiem zagojenia tej rany byłoby poruczyć rządy tychj prowincyi Garibaldemu. Niechaj rząd uważa, by pretendentowi Muratowi nie dawał żadnej ponęty. *Petrucelli* żądał, ażeby Neapolitanom dać chleba, roboty i sprawiedliwość, znieść Namiestnictwo, dopełniać ustaw i czuwać nad moralnością urzędników.

Podług listu z Paryża ma być załoga francuska w Rzymie wzmocniona, a co do załogi francuskiej w Ankonie toczą się układy z rządem włoskim. Obiega pogłoska, że Garibaldi, Cosenz, Medici i Türr formują cztery nowe dywizye z rozwiązanych korpusów ochotników Garibaldego, i że otrzymali już zlecenie utworzyć sztab jeneralny i kadry.

Berlin, 4go kwietnia. Od granicy polskiej donoszą z dnia wczorajszego: Zaburzenie w Kaliszu nieustaje; tłum ludu wyprawiał na komorze w Szczypiornie kocią muzykę dyrektorowi i powybijał okna. Jak słychać nadszedł rozkaz, ażeby użyć siły zbrojnej dla przywrócenia spokojności.

Kassel. 4. kwietnia. Wyszło obwieszczenie książęce, które wzywa poddanych do wyborów. Rząd ponawia przyrzeczenia z 8. grudnia, dodając, że postanowienia dawnej kostytucyi będą przyjęte do nowej. Zmieniono też ustawę wyborczą, i przeto mogą być wybrani mężowie, którzy nieulegając żadnym wpływom politycznym zastępywać będą swobodnie życzenia ludu heskiego.

Drezno. 5. kwietnia. Otrzymany tu dziś telegram z Paryża zapewnia, że Cesarz Napoleon przyrzekł stanowczo Papieżowi nie odwoływać wojsk francuskich z Rzymu.

Kopenhaga, 5go kwietnia. Dziennik urzędowy powiada: Na wezwanie mocarstw względem przedłożenia budżetu holsztyńskiego, odpowiedziała Dania pod dniem 4. marca, że przedłożyła go w rezolucyi z r. 1859. — Raatlöff oświadcza w *Gazecie Berlingskiej*, że raport Halla do Króla jest niedokładny, i że nastąpią dalsze wyjaśnienia. Ta sama gazeta zbija pogłoskę, jakoby Anglia i Rosya wkładały na Danię odpowiedzialność za zerwania z Niemczą.

Itzehoe. 4. kwietnia. Komisarz królewski oznajmił w imieniu ministeryum, że ogłoszenie z września 1859 w takim samym obrębie przedłożone było stanom do uchwały, jak i projekt do prawa względem prowizoryum. Komisarz przedłożyłby materyał do wyjaśnienia stosunków finansowych, ale uchwała względem budżetu, tak co do spraw holsztyńskich, jak i ogólnych całego państwa, nie jest stanom dozwolona. Gdyby się pokazały nieprzezwyciężone przeszkody, wydałby Król nieodzowne postanowienia, jednak zmiany w pojedynczych pozycyach ogłoszenia z r. 1859 mogą być porobione. Wydział jutro zrobi doniesienie.

Korfu, 2go kwietnia. Wczoraj zawinęły tu dwa tureckie okręta liniowe z Konstantynopola, a dziś odpłynęły na morze adryatyckie.

Konstantynopol, 30. marca (na Tryest). Jean Photiades mianowany jest posłem w Grecyi. — *Journal de Constantinople* donosi za rzecz pewną: W Spizzie wylądowało na obcych okrętach 51 ludzi, a Czarnogórcy zaprowadzili ich spiesznie w swoje góry. W dali widziano dwa inne okręta z taką samą banderą. Porta wysłała 26go cztery okręta z 600 ludźmi pod dowództwem Dilaver Beja do Albanii. Trzy parapływy mają natychmiast wyruszyć za niemi. Telegraf do Skutari i drut telegraficzny w Dardanelach są przerwane. Ogłoszenie blokady wybrzeża albańskiego potwierdzono urzędownie. Podług doniesienia dziennika *Levant Herald* otrzymała Porta 21go telegram o wylądowaniu. Okręta miały banderę sardyńską, a dowódzcą był Mirosławski, który natychmiast poprzecinał druty telegraficzne. Korpusy Abdi Baszy i Ismaila Baszy będą znacznie wzmocnione i miały z przyzwoleniem kilku posłów mocarstw zagranicznych otrzymać rozkaz, przekroczyć w razie potrzeby granicę Montenegru.

Pułk kawaleryi gwardyi będzie posłany do Syryi. — Za ofiary poległe w Warszawie odprawiono tu żałobne nabożeństwo. — Odjazd Vely Baszy odłożony został do 6go: Basza uda się na Tryest. Dla koncentracyi rosyjskich korpusów armii pod Gumri rozkazał rząd trzymać w pogotowiu 30 do 40 pułków między Karsem i Erzerumem.

Bejrut, 16. marca. W sprawie wynagrodzenia panuje rozdwojenie w komisyi europejskiej; posiedzenia zawieszono. Wykonanie wyroków ma wkrótce nastąpić.

Odesa, 23. marca. W Nowej Rosyi przyaresztowano licznych ajentów francuskich i posłano do Petersburga. — Z Czerkiesyi donoszą, że Rosyanie nie robią żadnych postępów.

Washington. 23. marca. Gabinet naradza się nad załatwieniem sporu z państwami południowemi. Seward i Chase są za spokojnem odłączeniem. Komitet senatu proponuje Szwajcaryę na rozjemcę w sprawie San Juan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. kwietnia **1861.**

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła wed ug Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.14	+ 7.1	91.7	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.81	+ 12.2	61.8	„	„	„
10. god. wiecz.	325.27	+ 9.1	77.8	„	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Mysłowski Alfred, z Zubrzy. – Lencewicz Erazm, z Sulimowa. – Hr. Łoś August, z Werchraty.

Hotel europejski: Capara Henryk, z Zubowmostów. – Zawadzki Nikodem, z Bełzca.

Pod koleją żelazną: Stecher Jan, z Tarynki. – Rulikowski Kajetan, z Świtarzowa.

Dnia 7. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Komarnicki Bolesław, z Sasowa.

Hotel europejski: Wardeński Alexander, z Żytomirza.

Hotel Langa: Memlauen Karol, c. k. podporucznik, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Walewski Kazimierz, z Kłodna wielkiego. – Piotruszewski Stan., z Kijowa.

Hotel krakowski: Zajaczkowski Albin, c. k. prz. pow., z Lubaczowa.

Do domu nr. 179³/₄: Rudkiewicz Seweryn, z Łukawic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. kwietnia.

PP.: Kapiszewski Felix, do Kobelnicy. – Bromirski Michał, do Rusina. – Smarzewski Franciszek, do Artasowa. – Keplicz Marceli, do Orłoszowa. – Szymanowski Franciszek, do Bobiatyna. – Niezabitowski Lubin, c. k. porucznik, do Zameczka. – Mlodecki Kazimierz, c. k. rotmistrz, do Zameczka.

Dnia 7. kwietnia.

PP.: Herrman Łucyan, do Rzepniowa. – Rulikowski Kaj., do Świtarzowa. – Lencewicz Erazm, do Sulimowa. – Mysłowski Alf., do Zubrzy. – Hr. Komorowski Fr., do Łuczyc. – Głogowski Artur, do Bojaniec. – Szawłowski Tytus, do Baryża. – Junga Bol., c. k. porucznik, do Zapałowa.

TEATR.

Dziś na scenie polskiej na dochód Zakładu Sierót pod opieka Towarzystwa Dam Dobroczynności: **„Zofia Morsztynówna,"** dramat w 4 aktach Dra Stanisława Pilata.

Dnia 6. kwietnia 1861 roku wyciagnieto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim nastepujace pięć liczb:

2. 4. 45. 66. 48.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 20. kwietnia i 4. maja 1861 r.

Kurs lwowski.

Dnia 8. kwietnia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	98	7	—
Dukat cesarski	" "	7	3	7	10
Półimperyał zł. rosyjski	" "	12	10	12	21
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	34	2	35
Talar pruski	" "	2	22	2	26
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	81	80	82	40
" " " m. k. za 100 złr.	bez kuponów	85	93	86	63
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	155	63	157	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	50	62	25
6% Pożyczka narodowa	bez kuponów	74	50	75	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 6. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 75.10. Metaliki po 5% za 100 zł. 63 80; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 697.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 156.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 150.50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.11. dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—. Srebro 149.75.

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 4. kwietnia

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wał. po 5%	57.—	57.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	75 40	75 60
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	75 10	75 20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	64 10	64 20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	64 75	64 85
dtto. " 4½%	53 75	54 —
dtto. " 4%	48 —	48.50
dtto. " 3%	36 —	36.50
dtto. " 2½%	32 —	33.—
dtto. " 1%	12 40	12 60
Przez. do wylos. z r. 1839	106.25	106.75
" 1854	84 —	84 50
" 1860	80 —	80 25
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	82.50	82.75
Renty Como po 42 lir. aus.	15.50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	61 —	62.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. " 4½%	52 50	53.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. " 4%	47.—	48.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3½%	40.—	41.—
" 3%	41	42.—
" 2½%	—.—	40.—
" 2¼%	33.—	35.—
" 2%	30 —	32.—
" 1¾%	27 —	28.—
dtto. z procent za granica " 5%	61.—	62
" 4½%	52 50	53 —
" 4%	47 —	48 —
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	88.—	88 50
Wyż. Aust. i Salb	87.—	87 50
Czech	89.	90 —
Morawii	85 50	86 —
Szląska	85.—	85 50
Styryi	84.50	85.—
Tyrolu	97.—	99 —
Kar., Krainy. i Wyb.	88.—	89.—
Wegier	63.25	64 25
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	62 —	63.—
Galicyi	61 50	62.—
Siedmiogr. i Bukow.	60 —	61.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	89.50	89.75
Dług Tyrolu po 5%	61.—	62.—
" 4%	47.—	48.—
Dług Salcburga " 3½%	40.—	41.—
" 3%	35.—	36.—
" 2½%	30.50	31.—
Dług Krainy " 2%	24.—	25.—
" 1¾%	20.—	21.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar
po 3% za 100 zł.	20.—	21.—
" 2½% za 100 zł.	17.—	18.—
" 2¼% za 100 zł.	16.—	17.—
" 2% za 100 zł.	14.—	15.—
" 1¾% za 100 zł.	11.—	12.—

3. Akcye.

	pien.	towar
Banku nar.	697 —	699 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	157 30	157 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	560 —	568 —
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1980	1982.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	276 —	276.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	183 —	183.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	105 —	105.55
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 140 zł. (70%)	187.—	188.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 140 zł. (70%)	155 —	155 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	19.—	21.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k	75.—	80.—
Kolei Bustehradzka po 500 zł. m. k.	665.—	668.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	132.—	135.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	— —	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	108.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	411.—	412.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	148.—	175.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	385.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	380 —	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 50	104 —
10 " 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	90 —	90 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99 50	100 —
przez. do los. po 5%	86.25	86 50
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	86.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95 50	95.75
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	106 75	107 25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	151.—	151 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.—	101.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	146 50	147.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Don. za 100 zł. m. k.	98.50	99.50
Lloyda za 100 zł.	83.—	83.50

6. Losy.

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	112.75	113.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	100.—	100.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w.a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	92.—	93 —
Salma " 40 " "	37.—	37 50
Palfiego " 40 " "	36.—	36.50
Clarego " 40 " "	35.—	35.50
St. Genois " 40 " "	36.25	36 75
Windischgrätza 20 zł. "	22.—	22 50
Waldsteina 20 " "	26 —	26.40
Keglevicha 10 " "	15.75	16.25

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	127.25	127 50
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	127.75	128.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	128 25	128 25
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	112 75	113.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	150 30	150 75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	59 40	—.—
Paryż za 100 fr.	59 50	59 70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

w przecięciu w w. a	zł.	c.
Dukaty ces. men.	7 zł.	09 c.
dtto. pełnej wagi	7 "	08 "
Korona	20 "	75 "
20frankówka	11 "	99 "
Rosyjski impery.	12 "	30 "
Talar związkowy	2 "	25 "
Srebro	149 zł.	25 c.
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

(Sekcye wystawy londyńskiej.) O ile wiadomo dotąd, ma być przyszłoroczna wystawa londyńska w ten sposób sklasyfikowana: Pierwsza sekcya płody surowe; druga: maszyny i narzędzia inżynierskie; trzecia: wyroby fabryczne; czwarta: sztuki piękne. W ogóle ma być 40 klas, o 5 więcej niż na wielkiej wystawie w roku 1851.

(Expedycya pruska w Azyi.) Berlińska „Börsen-Zeitung" powiada: Na pruską expedycyę do wschodnio-azyatyckich portów powstawały przez długi czas dzienniki pruskie, cale inaczej osądza ją „Overland-China Mail," który między innemi powiada w obszernym artykule: „Nigdy jeszcze przedtem nie widziała Japonia expedycyi, któraby we względzie naukowym była tak bogato uposażona, jak pruska. Podczas gdy hrabia Eulenburg z podziwienia godną wytrwałością pracuje nad zawarciem traktatu handlowego, badają mężowie uczeni cały kraj we wszystkich kierunkach. Można ich zdybać w górach na wycieczkach zoologicznych, botanicznych i w innych gałęziach naukowych; zajmują się ułożeniem słownika japońskiego, robią pomiary, badają zatoki i wyspy u wybrzeża i wyrabiają nową kartę morską. Japonowie przyjmują ich wszędzie bardzo uprzejmie i w ogóle lepiej niż Anglików, dla których nie ma w tym kraju nic świętego prócz własnych ich osób." W końcu dodaje ten dziennik, że korzyści z tej expedycyi są powszechne, i że przeto zasługują na podziwienie całego cywilizowanego świata.

(Nowe fregaty.) Dnia 27. b. m. w przytomności ministra marynarki pana Chasseloup Laubat spuszczono w Loriencie z warsztatu nową fregatę „Couronne." Okręt ten jest całkiem inaczej zbudowany jak „Gloire" i „Normandie." Skład i futrowanie są całkiem z żelaza. Futrowanie jest wyłożone drzewem, a całość otoczona pancerzem, którego kula nie przebije. Przód, podobnież pancerzem zaopatrzony, jest istotną twierdzą; jest nadzieja, że przy zahaczeniu okrętu będzie szczególnie użytecznym. W środku okrętu wznosi się strażnica żelazem okryta przeznaczona dla dowódzcy, aby ztąd mógł lepiej widzieć nieprzyjaciela, i z łatwością okrętem kierować. Uzbrojenie tego okrętu stanowi wreszcie 40 armat najcięższego kalibru, które nabijają się z tyłu. Maszyna okrętowa jest o sile 960 koni; ma długości 87 metrów, a wysokość strzelnic ponad zwierciadło wody wynosi 5 metrów. W Loriencie budują znowu dwie nowe fregaty pancerne „Heroine" i „Surveillante."

(Dodatek)